

ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΜΑΣ

Τοῦ κ. κ. ΓΑΒΡΙΗΛ ήγουμένου Ι.Μ. Διονυσίου

—1—

“Ο, τι έπειθεν ή Βασιλισσά τοῦ Σαββά μέ τὸν Σολομών τα. παθαίνουν καὶ οἱ Ἐλληνες ἐπισκεπτόμενοι τὴν Κών στατινόπολιν.

“Ολα νοσταλγικό καὶ συγκινητικά, ἔμψυχα καὶ ἀψυχα, πρὸ πάντων δὲ τὰ δεύτερα, καὶ ταῦτα ἐν τῇ πραγματικότητι ὑπέρ τὴν φαντασίαν:

Πρὸν φθάσῃ κανεὶς μέ τὸ τραῖνον στὸ σταθμὸν τοῦ Σιρ κετζῆ, ἔχει στὰ δεξιά του καὶ τὰ μῆκος τὰ πρὸς τὸ θάλασσαν τελχὸν τοῦ Κοντοσκαλίου (Κούμ Καπι) χαμιλά σχετικῶς, διότι ἡ θάλασσα ἡ πάντοτε στὸν ἀπόλυτον κυριαρχίαν τῶν Βυζαντίων καὶ δὲν φοβόντων ἐκεῖθεν ἐπίθεσιν ἡ ἀπόβασιν.

Φθάνει εἰς τὸν σταθμὸν καὶ ἔκειθεν ἀκατατόπιος τος ζητεῖ τὸ Πέραν, ὅπου ἡ συμπαγής δύογένεια καὶ τὰ καλά ξενοδοχεῖα.

Τὸ αὐτοκίνητο τὸν μεταφέρει δι’ ἄγνωστων στενωπῶν εἰς τὴν μεγάλην γέφυραν τοῦ Κερατίου, ὃπθεν ἀντικρύζει πρὸς τὰ δεξιά εἰς ὑψος τὴν πολυπόθητον «Μεγάλην Ἐκ κλησίαν», τὸ «Μέγα Μοναστῆριο» μὲ τὰ «τριάκισι σήμαντα τοι τοι ξένητα δύο καπάνες» τὴν Ἀγίαν Σοφίαν, τὸν μέγαν Παλμὸν τοῦ Γένους μας. Καὶ δριστερὰ κάτω πρὸς τὸν μοχὸν τοῦ Κερατίου, τὸ πολὺ πλαγκτὸν καὶ μαστορικὸν «Φανόρι» μὲ τὰ σεπτά Πατριαρχεῖας, μας, ἀλλὰ καὶ παντοῦ πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα Κλεισμένο τὸ κέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας.

“Οπους ἂν στραφῇ διὰ προσκυνητῆς, πάντοτε τεκμήρια καὶ λείψιαν «περασμένων μεγαλειών» Παντοῦ «ἀγάλοματα», ἀλλὰ καὶ παντοῦ πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα Κλεισμένο εἰς τὰς «τριάκισι σήμαντα τοι τοι ξένητα δύο καπάνες» τὴν Ἀγίαν Σοφίαν, τὸν μέγαν Παλμὸν τοῦ Γένους μας. Καὶ δριστερὰ κάτω πρὸς τὸν μοχὸν τοῦ Κερατίου, τὸ πολὺ πλαγκτὸν καὶ μαστορικὸν «Φανόρι» μὲ τὰ σεπτά Πατριαρχεῖας, τὸν ἀγιώτερον τὸ ποντίκι τῆς Εδρώπης, τὸ κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν πόνον τῆς ψυχῆς μας, μὲ τὴν οκλαβούμενην ἐκκλησίαν, μὲ τὴν φιμωμένην γλώσσαν μας.

“Ιδού, ἀπέναντι δὲ τὸ Πύργος τοῦ Θεοδοσίου, τεγάστιος φάρος τῶν ναυτιλούσων, «Γαλαταὶ Χιστάρ» τουρκιστῶν, καὶ κάτωθεν αὐτοῦ μεταξὺ τῶν δύο γεφυρῶν τὸ «Νεώριον» νῦν Καΐχανές.

Τὴν ἐπομένην ἀρχίζει τὸ προσκύνημα, ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχικὴ δύνη Πρῶτη ἀπ’ ὅλα στὸ κέντρον τῆς Θρησκείας μας καὶ τοῦ Γένους, στὸ «Φανόρι». Βαδίζοντας ἀργά βλέπεις διλοφάνερα τὰ ὑπολείμματα τῶν Βυζαντίων ἀρχοντικῶν κῶν δικάδων κτηρία μὲ δίλοις παραμυθάκια τοξωτά, καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐισοδό τους τίς χώρες καὶ πολεμίστρες, δύποις στὰ Βυζαντινά Μοναστήρια.

Στὰ δριστερὰ σου συναντάς ένα Τζαμί Βυζαντινοῦ συμβούλου, καὶ στὸ κάτω μέρος του βλέπεις μιὰ πορτούλα μέ στουρό,

Εἶναι δὲ τὸ Εκκλησία τῆς Ἀγίας Θεοδοσίας (Τοιτσέα Τζαμί) ἢ Γκιούλ Τζαμίσι, (Τζαμί τῶν Ρόδων), τῆς δοπιάς ἡ μηνή μη ἐορτάζεται εἰς τὰς 29 Μαΐου. Καὶ ἡ ιστορία λαγεύει, διτὶ παίρνοντας τὴν Πόλι έκεινην τὴν ήμέρα τοῦ 1453 οἱ Τούρκοι, τὴν εὑρῆκαν καταστόλιση ἀπὸ τριαντάφυλλα καὶ μετατέρποντες αὐτὴν εἰς Μουσουλμανικὸν τέμενος τὴν ὁδομάσαν ἔτοι. “Ἐνα δεύγμα καὶ αὐτὸν τὸ πολλῆς τότε μοιρολατρείας τοῦ Γένους μας, καὶ τῆς ἀλογίστου προσλόσεως εἰς χρησμὸν καὶ προφητείας, δρῖ η Πόλις δένθα πέστη ποτὲ εἰς χειράς τῶν ἀπιστῶν! Οἱ Αὐτοκράτωρ ἔπι-

πτε νεκρός ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων ὁ Στρατός ἐθυσιάζετο διαδικτικῶς ἐπανηγύριζεν εἰς δόλον κιτίους ψαλμωδίας, ἀντὶ νὰ δέστας μὲ κλαυθμούς δύο τὴν σωτηρίαν τοῦ Γένους! Στὸ ξωτερικὸν πορτούλας μὲ τὸ σταυρὸν τὸ διάλασμα τῆς Ἀγίας Θεοδοσίας.

Ολα νοσταλγικό καὶ συγκινητικό, ἔμψυχα καὶ ἀψυχα, πρὸ πάντων δὲ τὰ δεύτερα, καὶ ταῦτα ἐν τῇ πραγματικότητι της ίδιας τὴν φαντασίαν:

Πρὸν φθάσῃ κανεὶς μέ τὸ τραῖνον στὸ σταθμὸν τοῦ Σιρ κετζῆ, ἔχει στὰ δεξιά του καὶ τὰ μῆκος τὰ πρὸς τὸ θάλασσαν τελχὸν τοῦ Κοντοσκαλίου (Κούμ Καπι) χαμιλά σχετικῶς, διότι ἡ θάλασσα ἡ πάντοτε στὸν ἀπόλυτον κυριαρχίαν τῶν Βυζαντίων καὶ δὲν φοβόντων ἐκεῖθεν ἐπίθεσιν ἡ ἀπόβασιν.

Φθάνει εἰς τὸν σταθμὸν καὶ ἔκειθεν ἀκατατόπιος τος ζητεῖ τὸ Πέραν, ὅπου ἡ συμπαγής δύογένεια καὶ τὰ καλά ξενοδοχεῖα.

Τὸ αὐτοκίνητο τὸν μεταφέρει δι’ ἄγνωστων στενωπῶν εἰς τὴν μεγάλην γέφυραν τοῦ Κερατίου, ὃπθεν ἀντικρύζει πρὸς τὰ δεξιά εἰς ὑψος τὴν πολυπόθητον «Μεγάλην Εκ κλησίαν», τὸ «Μέγα Μοναστῆριο» μὲ τὰς «τριάκισι σήμαντα τοι τοι ξένητα δύο καπάνες» τὴν ስτηνόβιαν Σοφίαν, τὸν μέγαν Παλμὸν τοῦ Γένους μας. Καὶ δριστερὰ κάτω πρὸς τὸν μοχὸν τοῦ Κερατίου, τὸ πολὺ πλαγκτὸν καὶ μαστορικὸν «Φανόρι» μὲ τὰ σεπτά Πατριαρχεῖας, τὸν ἀγιώτερον τὸ ποντίκι τῆς Εδρώπης, τὸ κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν πόνον τῆς ψυχῆς μας, μὲ τὴν οκλαβούμενην ἐκκλησίαν, μὲ τὴν φιμωμένην γλώσσαν μας.

Τὸ αὐτοκίνητο τὸν μεταφέρει διὰ προσκυνητῆς, πάντοτε τεκμήρια καὶ λείψιαν «περασμένων μεγαλειών» Παντοῦ «ἀγάλοματα», ἀλλὰ καὶ παντοῦ πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα Κλεισμένο εἰς τὰς «τριάκισι σήμαντα τοι τοι ξένητα δύο καπάνες» τὴν ስτηνόβιαν Σοφίαν, τὸν μέγαν Παλμὸν τοῦ Γένους μας. Καὶ δριστερὰ κάτω πρὸς τὸν μοχὸν τοῦ Κερατίου, τὸ πολὺ πλαγκτὸν καὶ μαστορικὸν «Φανόρι» μὲ τὰ σεπτά Πατριαρχεῖας, τὸν ἀγιώτερον τὸ ποντίκι τῆς Εδρώπης, τὸ κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν πόνον τῆς ψυχῆς μας, μὲ τὴν οκλαβούμενην ἐκκλησίαν, μὲ τὴν φιμωμένην γλώσσαν μας.

Τὸ αὐτοκίνητο τὸν μεταφέρει διὰ προσκυνητῆς, πάντοτε τεκμήρια καὶ λείψιαν «περασμένων μεγαλειών» Παντοῦ «ἀγάλοματα», ἀλλὰ καὶ παντοῦ πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα Κλεισμένο εἰς τὰς «τριάκισι σήμαντα τοι τοι ξένητα δύο καπάνες» τὴν ስτηνόβιαν Σοφίαν, τὸν μέγαν Παλμὸν τοῦ Γένους μας. Καὶ δριστερὰ κάτω πρὸς τὸν μοχὸν τοῦ Κερατίου, τὸ πολὺ πλαγκτὸν καὶ μαστορικὸν «Φανόρι» μὲ τὰ σεπτά Πατριαρχεῖας, τὸν ἀγιώτερον τὸ ποντίκι τῆς Εδρώπης, τὸ κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν πόνον τῆς ψυχῆς μας, μὲ τὴν οκλαβούμενην ἐκκλησίαν, μὲ τὴν φιμωμένην γλώσσαν μας.

Τὸ αὐτοκίνητο τὸν μεταφέρει διὰ προσκυνητῆς, πάντοτε τεκμήρια καὶ λείψιαν «περασμένων μεγαλειών» Παντοῦ «ἀγάλοματα», ἀλλὰ καὶ παντοῦ πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα Κλεισμένο εἰς τὰς «τριάκισι σήμαντα τοι τοι ξένητα δύο καπάνες» τὴν ስτηνόβιαν Σοφίαν, τὸν μέγαν Παλμὸν τοῦ Γένους μας. Καὶ δριστερὰ κάτω πρὸς τὸν μοχὸν τοῦ Κερατίου, τὸ πολὺ πλαγκτὸν καὶ μαστορικὸν «Φανόρι» μὲ τὰ σεπτά Πατριαρχεῖας, τὸν ἀγιώτερον τὸ ποντίκι τῆς Εδρώπης, τὸ κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν πόνον τῆς ψυχῆς μας, μὲ τὴν οκλαβούμενην ἐκκλησίαν, μὲ τὴν φιμωμένην γλώσσαν μας.

Τὸ αὐτοκίνητο τὸν μεταφέρει διὰ προσκυνητῆς, πάντοτε τεκμήρια καὶ λείψιαν «περασμένων μεγαλειών» Παντοῦ «ἀγάλοματα», ἀλλὰ καὶ παντοῦ πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα Κλεισμένο εἰς τὰς «τριάκισι σήμαντα τοι τοι ξένητα δύο καπάνες» τὴν ስτηνόβιαν Σοφίαν, τὸν μέγαν Παλμὸν τοῦ Γένους μας. Καὶ δριστερὰ κάτω πρὸς τὸν μοχὸν τοῦ Κερατίου, τὸ πολὺ πλαγκτὸν καὶ μαστορικὸν «Φανόρι» μὲ τὰ σεπτά Πατριαρχεῖας, τὸν ἀγιώτερον τὸ ποντίκι τῆς Εδρώπης, τὸ κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν πόνον τῆς ψυχῆς μας, μὲ τὴν οκλαβούμενην ἐκκλησίαν, μὲ τὴν φιμωμένην γλώσσαν μας.

Τὸ αὐτοκίνητο τὸν μεταφέρει διὰ προσκυνητῆς, πάντοτε τεκμήρια καὶ λείψιαν «περασμένων μεγαλειών» Παντοῦ «ἀγάλοματα», ἀλλὰ καὶ παντοῦ πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα Κλεισμένο εἰς τὰς «τριάκισι σήμαντα τοι τοι ξένητα δύο καπάνες» τὴν ስτηνόβιαν Σοφίαν, τὸν μέγαν Παλμὸν τοῦ Γένους μας. Καὶ δριστερὰ κάτω πρὸς τὸν μοχὸν τοῦ Κερατίου, τὸ πολὺ πλαγκτὸν καὶ μαστορικὸν «Φανόρι» μὲ τὰ σεπτά Πατριαρχεῖας, τὸν ἀγιώτερον τὸ ποντίκι τῆς Εδρώπης, τὸ κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν πόνον τῆς ψυχῆς μας, μὲ τὴν οκλαβούμενην ἐκκλησίαν, μὲ τὴν φιμωμένην γλώσσαν μας.

Τὸ αὐτοκίνητο τὸν μεταφέρει διὰ προσκυνητῆς, πάντοτε τεκμήρια καὶ λείψιαν «περασμένων μεγαλειών» Παντοῦ «ἀγάλοματα», ἀλλὰ καὶ παντοῦ πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα Κλεισμένο εἰς τὰς «τριάκισι σήμαντα τοι τοι ξένητα δύο καπάνες» τὴν ስτηνόβιαν Σοφίαν, τὸν μέγαν Παλμὸν τοῦ Γένους μας. Καὶ δριστερὰ κάτω πρὸς τὸν μοχὸν τοῦ Κερατίου, τὸ πολὺ πλαγκτὸν καὶ μαστορικὸν «Φανόρι» μὲ τὰ σεπτά Πατριαρχεῖας, τὸν ἀγιώτερον τὸ ποντίκι τῆς Εδρώπης, τὸ κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν πόνον τῆς ψυχῆς μας, μὲ τὴν οκλαβούμενην ἐκκλησίαν, μὲ τὴν φιμωμένην γλώσσαν μας.

Τὸ αὐτοκίνητο τὸν μεταφέρει διὰ προσκυνητῆς, πάντοτε τεκμήρια καὶ λείψιαν «περασμένων μεγαλειών» Παντοῦ «ἀγάλοματα», ἀλλὰ καὶ παντοῦ πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα Κλεισμένο εἰς τὰς «τριάκισι σήμαντα τοι τοι ξένητα δύο καπάνες» τὴν ስτηνόβιαν Σοφίαν, τὸν μέγαν Παλμὸν τοῦ Γένους μας. Καὶ δ

ΦΟΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟ

ΝΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΩΣΕΩΣ: 1.4.Ε.Ε.Τ.Β.Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ίδιωτων δρχ. 60
δημών και Κοινοτ. > 150
Νομικών προσώπων > 150
Τραπέζων «Εταιριών» 500
Έξωτερικού (Δερπορικών)
δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Δικηγόρους πλειστηρια-
σμοί το χιλιοστόμετρον
δρχ. 150. Διαφορίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμε-
να ή μή, δέν επιστρέφονται
Υπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΓΚΕΛΑΔΟΣ

Τὸ φαδίστων κοὶ ὅλος ὁ
τύπος χοησιμοπεῖ μὲ ξωηὸν
ἔμφαση καὶ πολλὴ κατάρχη
ση, τὴ λέξη Ἐγκέλαδος.

Μή τί εἶναι τέλος πάντων,
οὐ πειθόμησος αὐτὸς Ἐγκέλα-
δος; Τὴν προσωπικὴν μου ἀ-
πορία, ἥθετε νά ἐνισχύσῃ ἡ
ἴδια ἀπορία καὶ πολλῶν ἄλ-
λων, ποὺ γύρευαν ἔξηγηση ἀ-
πὸ κείνων ποὺ χωρὶς νά μαν-
τεύουν βρισκοτεν στήν ίδια
μ' αὐτοὺς, δύσκολη θέση.

Ἡ Ἑλλειψη κάθε μέσου ἐ-
δῶ στήν ἐπαρχία, γιὰ μιὰ ὑ-
πουτπάδη ἔστω προσέγγιση
σε γηῆσις πληροφοριακὲς πη-
γές, (ἔδη προβάλλει ἐπιτακτι-
κὸ τὸ πρόβλημα τῆς λαϊκῆς
βιοικής σιδὸν χωρὶς, ποὺ
θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σ' ἄλλο
σημεῖωμα) μ' ἀνάγκη σ νά
γυρεύω τὰ φῶτα εἰδικοῦ καὶ
νά τὰ προσφέρω σ' δοσις ἐ-
χουν οὐ θήσιει ν' ἀποδοῦν
καὶ νά ἐνδιαφέρονται γιά
μιά ἔγκυον καὶ ὑπεύθυνη ἀ-
πίνηση σις ἀπορίες τους.

Ἄπο τὶς πάντα πολλὲ: ἔκδο-
χές καὶ ἀντιλήψεις γιὰ τὴ ση-
μασία τῆς λέξης Ἐγκέλαδος,
ξερωάζουμε τὴν ἐπικρατέστε-
ρη, ποὺ μᾶς τὴ δίνει ὁ Ἀ-
πολλόδωρος.

(*) Ἐγκέλαδος, ήταν ἔνας
ἅπ' τοὺς πιὸ ἄγριους καὶ πιὸ
τρομεροὺς γίγαντες τῆς κοσμο-
πάνιας τῆς μυθικῆς ἐποχῆς
εἰλέτε πλάστι τοὺς γίγαντες μὲ
σῶμα τεράστιο, ὥψη ἄγρια
καὶ τρομερὴ καὶ καταπληκτι-
κὴ δύναμη. Τοὺς εἶχε βάλλει
γένεια πυκνὰ καὶ μεγάλα καὶ
ἀντὶ γιά πόδια, εὐλύγιστες
καὶ δυνατὲς ὥρες; μεγάλων
φιδιῶν. Πιὸ τριμερὸς ἀνάμε-
σα στοὺς πιὸ τρομεροὺς αὐ-
τοὺς δράκοντες, ήταν ὁ ἀδελ-
φὸς καὶ ἀρχηγὸς τους Ἐγκέ-
λαδος. Τὸ ὑπερφυσικά αὐτὰ
τέρατα ήταν πιειδιὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ πολέ-
μησαν τοὺς Θεοὺς τοῦ Όλου
μπου στὴ γηῆσις ἀπὸ τὴ μυ-
θολογία, κοσμογονική γιναν-
τομαχία. «Ἄλλοι λένε πὼ; ὁ
Ἐγκέλαδος σκοτώθηκε ἀπὸ
τὸ Δία καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸν
κόλουθο τοῦ Διονύσου, Σιλη-
νοῦ. Ο Πανσσανίας, διηγεῖται,
πῶς τὴν ὥρα τῆς μάχης ὁ
Ἐγκέλαδος ὥριηται ἀπὸ τὰ
νῶτι νά χιτπήση τὴν Ἀθη-
νᾶν. Ἐκείνη τὸν κατάλαβε
γκαῖον, ἐπινοιώθηκε πολὺ
καὶ τὸν κυνήγησε ὡς τὴν Τ-

Πολλοὶ καλλιέρχεις τῆς ἀρ-
χαίας ἐποχῆς, δοκίμισαν ζωὴν
καὶ δυνατὲς ὥρες; μεγάλων
φιδιῶν. Πιὸ τριμερὸς ἀνάμε-
σα στοὺς πιὸ τρομεροὺς αὐ-
τοὺς δράκοντες, ήταν ὁ ἀδελ-
φὸς καὶ ἀρχηγὸς τους Ἐγκέ-
λαδος. Τὸ ὑπερφυσικά αὐτὰ
τέρατα ήταν πιειδιὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ πολέ-
μησαν τοὺς Θεοὺς τοῦ Όλου
μπου στὴ γηῆσις ἀπὸ τὴ μυ-
θολογία, κοσμογονική γινα-
τομαχία. «Ἄλλοι λένε πὼ; ὁ
Ἐγκέλαδος σκοτώθηκε ἀπὸ
τὸ Δία καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸν
κόλουθο τοῦ Διονύσου, Σιλη-
νοῦ. Ο Πανσσανίας, διηγεῖται,
πῶς τὴν ὥρα τῆς μάχης ὁ
Ἐγκέλαδος ὥριηται ἀπὸ τὰ
νῶτι νά χιτπήση τὴν Ἀθη-
νᾶν. Ἐκείνη τὸν κατάλαβε
γκαῖον, ἐπινοιώθηκε πολὺ
καὶ τὸν κυνήγησε ὡς τὴν Τ-

Πολλοὶ καλλιέρχεις τῆς ἀρ-
χαίας ἐποχῆς, δοκίμισαν ζωὴν
καὶ δυνατὲς ὥρες; μεγάλων
φιδιῶν. Πιὸ τριμερὸς ἀνάμε-
σα στοὺς πιὸ τρομεροὺς αὐ-
τοὺς δράκοντες, ήταν ὁ ἀδελ-
φὸς καὶ ἀρχηγὸς τους Ἐγκέ-
λαδος. Τὸ ὑπερφυσικά αὐτὰ
τέρατα ήταν πιειδιὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ πολέ-
μησαν τοὺς Θεοὺς τοῦ Όλου
μπου στὴ γηῆσις ἀπὸ τὴ μυ-
θολογία, κοσμογονική γινα-
τομαχία. «Ἄλλοι λένε πὼ; ὁ
Ἐγκέλαδος σκοτώθηκε ἀπὸ
τὸ Δία καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸν
κόλουθο τοῦ Διονύσου, Σιλη-
νοῦ. Ο Πανσσανίας, διηγεῖται,
πῶς τὴν ὥρα τῆς μάχης ὁ
Ἐγκέλαδος ὥριηται ἀπὸ τὰ
νῶτι νά χιτπήση τὴν Ἀθη-
νᾶν. Ἐκείνη τὸν κατάλαβε
γκαῖον, ἐπινοιώθηκε πολὺ
καὶ τὸν κυνήγησε ὡς τὴν Τ-

Πολλοὶ καλλιέρχεις τῆς ἀρ-
χαίας ἐποχῆς, δοκίμισαν ζωὴν
καὶ δυνατὲς ὥρες; μεγάλων
φιδιῶν. Πιὸ τριμερὸς ἀνάμε-
σα στοὺς πιὸ τρομεροὺς αὐ-
τοὺς δράκοντες, ήταν ὁ ἀδελ-
φὸς καὶ ἀρχηγὸς τους Ἐγκέ-
λαδος. Τὸ ὑπερφυσικά αὐτὰ
τέρατα ήταν πιειδιὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ πολέ-
μησαν τοὺς Θεοὺς τοῦ Όλου
μπου στὴ γηῆσις ἀπὸ τὴ μυ-
θολογία, κοσμογονική γινα-
τομαχία. «Ἄλλοι λένε πὼ; ὁ
Ἐγκέλαδος σκοτώθηκε ἀπὸ
τὸ Δία καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸν
κόλουθο τοῦ Διονύσου, Σιλη-
νοῦ. Ο Πανσσανίας, διηγεῖται,
πῶς τὴν ὥρα τῆς μάχης ὁ
Ἐγκέλαδος ὥριηται ἀπὸ τὰ
νῶτι νά χιτπήση τὴν Ἀθη-
νᾶν. Ἐκείνη τὸν κατάλαβε
γκαῖον, ἐπινοιώθηκε πολὺ
καὶ τὸν κυνήγησε ὡς τὴν Τ-

Πολλοὶ καλλιέρχεις τῆς ἀρ-
χαίας ἐποχῆς, δοκίμισαν ζωὴν
καὶ δυνατὲς ὥρες; μεγάλων
φιδιῶν. Πιὸ τριμερὸς ἀνάμε-
σα στοὺς πιὸ τρομεροὺς αὐ-
τοὺς δράκοντες, ήταν ὁ ἀδελ-
φὸς καὶ ἀρχηγὸς τους Ἐγκέ-
λαδος. Τὸ ὑπερφυσικά αὐτὰ
τέρατα ήταν πιειδιὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ πολέ-
μησαν τοὺς Θεοὺς τοῦ Όλου
μπου στὴ γηῆσις ἀπὸ τὴ μυ-
θολογία, κοσμογονική γινα-
τομαχία. «Ἄλλοι λένε πὼ; ὁ
Ἐγκέλαδος σκοτώθηκε ἀπὸ
τὸ Δία καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸν
κόλουθο τοῦ Διονύσου, Σιλη-
νοῦ. Ο Πανσσανίας, διηγεῖται,
πῶς τὴν ὥρα τῆς μάχης ὁ
Ἐγκέλαδος ὥριηται ἀπὸ τὰ
νῶτι νά χιτπήση τὴν Ἀθη-
νᾶν. Ἐκείνη τὸν κατάλαβε
γκαῖον, ἐπινοιώθηκε πολὺ
καὶ τὸν κυνήγησε ὡς τὴν Τ-

Πολλοὶ καλλιέρχεις τῆς ἀρ-
χαίας ἐποχῆς, δοκίμισαν ζωὴν
καὶ δυνατὲς ὥρες; μεγάλων
φιδιῶν. Πιὸ τριμερὸς ἀνάμε-
σα στοὺς πιὸ τρομεροὺς αὐ-
τοὺς δράκοντες, ήταν ὁ ἀδελ-
φὸς καὶ ἀρχηγὸς τους Ἐγκέ-
λαδος. Τὸ ὑπερφυσικά αὐτὰ
τέρατα ήταν πιειδιὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ πολέ-
μησαν τοὺς Θεοὺς τοῦ Όλου
μπου στὴ γηῆσις ἀπὸ τὴ μυ-
θολογία, κοσμογονική γινα-
τομαχία. «Ἄλλοι λένε πὼ; ὁ
Ἐγκέλαδος σκοτώθηκε ἀπὸ
τὸ Δία καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸν
κόλουθο τοῦ Διονύσου, Σιλη-
νοῦ. Ο Πανσσανίας, διηγεῖται,
πῶς τὴν ὥρα τῆς μάχης ὁ
Ἐγκέλαδος ὥριηται ἀπὸ τὰ
νῶτι νά χιτπήση τὴν Ἀθη-
νᾶν. Ἐκείνη τὸν κατάλαβε
γκαῖον, ἐπινοιώθηκε πολὺ
καὶ τὸν κυνήγησε ὡς τὴν Τ-

Πολλοὶ καλλιέρχεις τῆς ἀρ-
χαίας ἐποχῆς, δοκίμισαν ζωὴν
καὶ δυνατὲς ὥρες; μεγάλων
φιδιῶν. Πιὸ τριμερὸς ἀνάμε-
σα στοὺς πιὸ τρομεροὺς αὐ-
τοὺς δράκοντες, ήταν ὁ ἀδελ-
φὸς καὶ ἀρχηγὸς τους Ἐγκέ-
λαδος. Τὸ ὑπερφυσικά αὐτὰ
τέρατα ήταν πιειδιὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ πολέ-
μησαν τοὺς Θεοὺς τοῦ Όλου
μπου στὴ γηῆσις ἀπὸ τὴ μυ-
θολογία, κοσμογονική γινα-
τομαχία. «Ἄλλοι λένε πὼ; ὁ
Ἐγκέλαδος σκοτώθηκε ἀπὸ
τὸ Δία καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸν
κόλουθο τοῦ Διονύσου, Σιλη-
νοῦ. Ο Πανσσανίας, διηγεῖται,
πῶς τὴν ὥρα τῆς μάχης ὁ
Ἐγκέλαδος ὥριηται ἀπὸ τὰ
νῶτι νά χιτπήση τὴν Ἀθη-
νᾶν. Ἐκείνη τὸν κατάλαβε
γκαῖον, ἐπινοιώθηκε πολὺ
καὶ τὸν κυνήγησε ὡς τὴν Τ-

Πολλοὶ καλλιέρχεις τῆς ἀρ-
χαίας ἐποχῆς, δοκίμισαν ζωὴν
καὶ δυνατὲς ὥρες; μεγάλων
φιδιῶν. Πιὸ τριμερὸς ἀνάμε-
σα στοὺς πιὸ τρομεροὺς αὐ-
τοὺς δράκοντες, ήταν ὁ ἀδελ-
φὸς καὶ ἀρχηγὸς τους Ἐγκέ-
λαδος. Τὸ ὑπερφυσικά αὐτὰ
τέρατα ήταν πιειδιὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ πολέ-
μησαν τοὺς Θεοὺς τοῦ Όλου
μπου στὴ γηῆσις ἀπὸ τὴ μυ-
θολογία, κοσμογονική γινα-
τομαχία. «Ἄλλοι λένε πὼ; ὁ
Ἐγκέλαδος σκοτώθηκε ἀπὸ
τὸ Δία καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸν
κόλουθο τοῦ Διονύσου, Σιλη-
νοῦ. Ο Πανσσανίας, διηγεῖται,
πῶς τὴν ὥρα τῆς μάχης ὁ
Ἐγκέλαδος ὥριηται ἀπὸ τὰ
νῶτι νά χιτπήση τὴν Ἀθη-
νᾶν. Ἐκείνη τὸν κατάλαβε
γκαῖον, ἐπινοιώθηκε πολὺ
καὶ τὸν κυνήγησε ὡς τὴν Τ-

Πολλοὶ καλλιέρχεις τῆς ἀρ-
χαίας ἐποχῆς, δοκίμισαν ζωὴν
καὶ δυνατὲς ὥρες; μεγάλων
φιδιῶν. Πιὸ τριμερὸς ἀνάμε-
σα στοὺς πιὸ τρομεροὺς αὐ-
τοὺς δράκοντες, ήταν ὁ ἀδελ-
φὸς καὶ ἀρχηγὸς τους Ἐγκέ-
λαδος. Τὸ ὑπερφυσικά αὐτὰ<br

